

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Brudstykker af en Landsbydegns Dagbog (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515389237520.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Idag blev jeg kaldet til naadig Herren. Ak! Du milde Frelser! Hvor bleg og henfalden han var! Han lever ikke, det kunde jeg grandgivelig see. »Morten! sagde han, da jeg traadte ind: er det Dig? Kom hid til mig!« Saasnart jeg hørte hans Stemme, brast jeg i Graad. Før var det, som om han talte ud af en Tønde, og naar han raabte ud af den store Dør: »Morten! Kom med Hundene!« Saa var det som Gaarden skulde falde, og Høns og Ænder fløi forskrækkede omkring. Men nu talte han saa sagte, saa mat, at mit Hjerte var færdigt at briste. »Morten! sagde han: har Du ingen Snepper seet?« - »Nei, naadig Herre! svarte jeg hulkende: Jeg har slet ikke været ude.« - »Naa, har Du ikke? sagde han: Jeg skyder ingen flere!« - »Ak jo! svarte jeg: Gud kan endnu hjælpe!« - »Nei, Morten! sagde han: med mig er det snart ude. Ja, havde jeg endnu havt Kresten!« Her trykkede han to Taarer ind igjen i de hule Øine. »Hvor er Vaillant?« spurgte han. - »Han ligger ved Kaminen,« svarte jeg. - »Kald paa ham,« sagde han. Hunden kom og lagde sit Hoved paa Sengestokken. Herren klappede ham længe og saae vemodig paa ham. »Du har været mig en tro Svend, sagde han: Du har ikke forladt mig. Naar jeg er død, skal Du skyde ham og begrave ham under den store Ask udenfor Kirkegaarden, men skyd ham godt, og lad ham ikke mærke, hvad Du har isinde - lov mig det!« - »Ja, naadig Herre!« svarte jeg. - »Han skal ikke i fremmed Være,« sagde han, idet han sank tilbage paa Pudden: »Min Skydehest og Donner (det er hans Livbøsse) og mit Gehæng, skal Du have; min Blis maa Du aldrig skille Dig ved; naar han bliver saa gammel, at han ikke kan æde længer, saa skal Du skyde ham.« - »Ja, kjære Herre!« svarte jeg; jeg kunde neppe for Graad. - »Og der, sagde han: ligger en Tut paa Bordet, den skal Du have for Din tro Tjeneste. - Gaae nu, Morten! og bed til Gud for min syndige Sjel!« - Jeg kyste hans Haand, som han rakte mig, og tumlede ned i mit Kammer - o! Gud skjenke ham en salig Ende! Han var mig en god og naadig Herre!